

אוצר הנפש

* **		
20:03	18:47	י-ם
20:06	19:02	ת"א
20:06	18:55	חיפה
20:04	19:04	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הסיפור

רק האדם בעצמו יודע מה הוא רוצה באמת

נספר על הרבי המהר"ש - שיום ההולדת שלו חל ב' באייר - שנתן לחסיד סדר לימוד, וכאשר אותו חסיד (שבקש מהרבי לתת לו סדר לימוד) אמר שאין לו חשק ללימוד שהרבי קבע לו, ו"אין אדם למד תורה אלא במקום שלבו חפץ". אמר לו הרבי שהוא בעצמו לא יודע מה הוא רוצה. יש מהרבי הוראה שכל אדם צריך להתבונן עד שיתגלה מה שהוא רוצה באמת ואחר כך, בשביל לבצע בהצלחה את הרצון האמיתי שלך עליו להתיעץ עם ידידים מבינים בו.

(משיעור מוצאי א' אייר תש"פ)

**אמר לו הרבי
שהוא בעצמו
לא יודע מה
הוא רוצה**

אוצר הפרשה

בת כהן

בפרשת אמור יש דינים מיוחדים העוסקים בבת כהן. בספר הזוהר כתוב ש"בת כהן" הוא כינוי לכל נשמה מעם ישראל, בתו של הקב"ה שנקרא כהן. בהרחבה, "בת כהן" הוא השורש המשותף של כל נשמות ישראל, "כנסת ישראל". הנשמה מכונה "בת" כי ביחס לקב"ה יש לנו זהות 'נשית' דווקא, מעמד של אשה מקבלת.

אמנם הנשמה עלולה להגיע לסיבוכים וצרות, כמו ש"בת כהן" מופיעה בתורה גם בהקשרים שליליים. בהתחלה היא "בבית אביה", אבל היא מגיעה לאיש זר, ולפעמים אפילו מדרדרת לזנות.

אבל סוף-כל-סוף, יגיע זמנה של הנשמה, וכנסת ישראל כולה, לשוב אל אביה. לפעמים זה בדרך הקשה, כמו שנאמר על הגאולה "לא זכו, בְּעֵתָהּ" - וכמו שרומזת הגימטריא **בת כהן = בעתה**. אבל העיקר שתגיע אותה עת של ה**בת** להפוך להיות **בית**, כאשר הנוכחות האלוקית תתגלה בתוכה, **י בתוך בת**.

(מתוך "אותיות לשון הקדש" עמ' ס. "בעתה אחישנה" עמ' 19)

אוצר קצר

יחסים פנימיים ויחסים שטחיים

כאשר אדם הוא חיצוני - מדבר עם הזולת בחיצוניות, לא מתוך הלב, מן השפה ולחוץ - הכל יכול להתנהל, שיחה, עסקים, בהצלחה רבה. אך לא מורגשת תכלית הכוונה הפנימית. זה גדר המושג חיצוניות, **הגדר של 'חיצוני' - שהכוונה הפנימית לא נמצאת שם. פנימיות היינו לדבר מתוך הלב, לדבר עם מודעות והרגשה מה תכלית הכוונה של הדבור**. שוב, יש יחסים פנימיים ויחסים שטחיים. מה ההבדל? מה ששטחי יכול לעבוד, להשיג את המטרה שלו, אבל אין בו שום מודעות לכך שיש תכלית הכוונה. ממילא, אם תכלית הכוונה לא נשלמת זה לא נוגע לחיצוניות - שהרי החיצוניות לא מודעת לו.

(משיעור י"ט חשון ע"ה)

חודש של מוחין

לכאורה כל ספירת העומר היא מדות - חסד שבחסד וכו' - אבל **חדש איר** הוא חדש של **מוחין**, החוש שלו, בספר יצירה הוא **חוש העיון והמחשבה**, והענין הוא להעלות את המדות למוחין ולהמשיך את המוחין במדות, "שאו ידיכם קדש וברכו את הוי"ו".

(משיעור כ"ו ניסן ע"ז)

אוצר התבונה

ספירת העומר - התיקון והטהרה של כנסת ישראל

רבי מנחם מענדל מויטבסק מסביר במאמר בעניין ספירת העומר בספרו "פרי הארץ", שכל ענין ספירת העומר הוא שהאשה תטהר. הוא לא מדבר כל כך על תיקון המדות הפרטיות. יש את כוונת תיקון המדות, אבל העיקר כאן הוא בינה, תיקון חמשים שערי בינה. מהם חמשים יום ("תספרו חמשים יום")? חמשים שערי בינה. בינה היא אמא, הכח המוליד של המדות.

כל תהליך הטהרה בימי הספירה קשור למושג ספיר - אבן ספיר, שבחשן המשפט של הכהן הגדול היא בטור השני, "נפך ספיר ויהלם". בשבטים אבן הספיר היא כנגד יששכר, התלמיד חכם, "ומבני יששכר יודעי בינה לעתים". החוש של חדש אייר - החדש שכולו ספירת העומר, שאליו נכנסנו כעת - הוא חוש המחשבה, חוש העיון. זהו החוש של שבט יששכר, לו שייך חדש אייר. אם כן, תיקון חדש אייר הוא להגיע לשרש נשמת יששכר - להשלים את הבינה.

כל יום הוא עוד שער של בינה. תיקון המדות תלוי בכך - המשכת מוחין היא המתקנת את המדות ופועלת התכללות. העיקר להאיר את אבן הספיר מאמא-בינה. לכן כל התורה כאן, ב"פרי הארץ", היא על מה שכתוב בזהר בעבודת הטהרה של ימי הספירה. כל ספר הזהר הוא "זיהרא דאמא עילאה" (סוד "המשכלים יזהרו כזהר הרקיע") והכל כאן קשור לאשה שצריכה להטהר. המשל כאן הוא לא של אדם מושחת, עם מדות רעות, שצריך לתקן את המדות שלו. מדובר בטומאה וטהרה של אשה, שהאשה כאן היא כנסת ישראל.

(משיעור מוצאי א' אייר תש"פ)

אוצר הרמז

הקץ תלוי בזיכוכ ה"לכם"

מתוך תורה של רבי מנחם מענדל מויטבסק, בעל "פרי הארץ", בעניין ספירת העומר, "וספרתם לכם ממחרת השבת".

מהי ספירה? לשון ספיר וזכוכ החומר. הוא לא אומר הארת החומר אלא זיכוכ החומר - דיוק חשוב. כתוב שהמלה ספירות מציינת את הכלים של הספירות (ולא את האורות). מוסבר אצלנו באריכות שפנימיות הכלי היא ספירה לשון ספיר, לשון סיפור וחיצוניות הכלי - ספירה לשון מספר.

וספרתם לכם כי מלת לכם מורה על עניני עוה"ז כמאמר (פסחים סח ע"ב) חציו לכם וחציו לה'.

ידוע הווארט של רבי מרדכי מנדבורנא, שהרבי מביא בשמו, על "בעיני נמי לכם" (גמרא במסכת פסחים (סח, ב): "אמר רבי אלעזר הכל מודים דבעצרת בעיני נמי 'לכם'") - "נמי" בגימטריא ק ו-לכם בגימטריא פ, סוד ה-קפ, "קפ הפלאות", ו"בעיני" לשון בקשה - לכן "הכל מודים דבעצרת בעיני נמי 'לכם'" פירושו שעצרת זה זמן שמבקשים את הקפ, את ה"תורה חדשה מאתי תצא". ואיך מביאים את הקפ? על ידי שמוציאים את כל החיות מהקליפות - הכל תלוי ב"בעיני נמי לכם". יש "חציו לה'", התורה והמצוות, אבל חצי של עבודת ה' היינו ה"חציו לכם" - העבודה של "בכל דרכיך דעהו" - ודווקא החצי הזה הוא סוד הגאולה, קשור למשיח. "בעיני נמי לכם" עולה משיח בן דוד.

(משיעור מוצאי א' אייר תש"פ)

חודש של רפואה

חדש איר, החדש של "אני הוי' רפאך". בשביל לקבל את התורה החדשה של מלך המשיח צריך שכולם יהיו בריאים בגשמיות וברוחניות - הסגולה המיוחדת של חדש אייר, ואז בל"ג בעומר, שחל ביום החי של החדש הזה, מקבלים את פנימיות התורה ובהמשך בשבועות מקבלים את הנגלה שבתורה.

אוצר השו"ת

למה יש יסורים?

שאלה: אם לאדם יש יסורים בנקודה מסוימת, הוא צריך לחפש את הענין הזה? יש לנו ידיעה בדבר הזה?

תשובה: יש ענין לפשפש במעשיו - אם לא מצא תולים בתלמוד תורה. גם זה, בדור שלנו, לא צריך יותר מדי. קצת, אם יש משהו בולט שהוא יודע שצריך לתקן - אז צריך לתקן. יש פירוש מהבעש"ט ש"סור מרע", סרים מהרע, על ידי "ועשה טוב" - להדגיש את ה"עשה טוב", שאם עושים טוב אז הרע מסתלק מעצמו. לכן אחד שיש לו יסורים צריך עוד יותר, לחשוב ש"את אשר יאהב הוי' יוכיח" - סימן שה' אוהב אותך, עכשיו תעשה עוד יותר דברים טובים וגם היסורים יעלמו. זה גם רק נסיון, אין ממש בנסיון, הוא רק סובייקטיבי. (משיעור מוצאי ה' טבת ע"ו)

אוצר הפתגם

ב"היום יום" של היום, א' אייר, ההילולא של הויטבסקער, מביא הרבי ווארט חסידי מימות אדמו"ר הזקן שמצא חן בעיני הרבי הרש"ב, שחסידיים תמיד סופרים - סופרים את השעות, את הימים ואת החדשים. הווארט ב"היום יום" הוא שצריך לדאוג, על ידי עבודת הספירה תמיד, שהמחר תמיד יהיה יותר יפה - שיינר - מהיום. (משיעור מוצאי א' אייר תש"פ)